

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส่วนงาน กสทช. สฎิญา กลางณรงค์ โทร ๕๐๖๒, ๕๐๖๗
ที่ สทช. ๑๐๐๓.๙/๒๙๕ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖
เรื่อง ขอเปิดเผยความเห็นและมติในการประชุม กสทช. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๖
เรียน ประธาน กสทช.

ตามที่ได้มีการประชุม กสทช. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ ดิฉันมีข้อสังเกตและมีความเห็นแตกต่างจากที่ประชุมเสียงข้างมากในหลายวาระ จึงขอเปิดเผยความเห็นของดิฉันเพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กสทช. ครั้งดังกล่าว ดังนี้

วาระที่ ๕.๓ เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการโครงการจัดให้มีบริการโทรศัพท์สาธารณะ และจัดให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงโดยทั่วถึง จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดหนองคาย

“ดิฉันขอยืนยันตามที่ได้สงวนความเห็นไว้ในการประชุม กสทช. ครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ ในการพิจารณา วาระที่ ๖.๑ เรื่องร่างประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดให้บริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม พ.ศ.๒๕๕๖ โดยเฉพาะในเรื่องการกำหนดราคากลาง การเปิดกว้างในเรื่องผู้เข้าร่วมประกวดราคาที่ไม่จำกัด เฉพาะผู้รับใบอนุญาต รวมถึงเรื่องการพิจารณาวิธีการประกวดราคาทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้เกิดการแข่งขันในการเสนอราคาที่เหมาะสมเป็นธรรมอย่างแท้จริง นอกจากนี้ดิฉันยังสนับสนุนความเห็น กสทช. ประวิทย์ฯ ที่ว่าโครงการที่ดำเนินการต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ใช้บริการโทรคมนาคมที่เป็นบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใช้บริการที่เป็นคนพิการและผู้สูงอายุ ตามประกาศ กสทช. ว่าด้วยมาตรฐานทางเทคนิคของเครื่องและอุปกรณ์โทรคมนาคม สำหรับคนพิการและผู้สูงอายุ เรื่องโทรศัพท์สาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๔”

วาระที่ ๕.๑๖ เรื่อง บทวิเคราะห์ความชอบด้วยกฎหมายของการอนุญาต สัมปทานและสัญญา และการพิจารณาความจำเป็นการใช้คลื่นความถี่และกำหนดระยะเวลาการถือครองคลื่นความถี่ในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ของกิจการโทรทัศน์ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบก ช่อง ๗

“ดิฉันยืนยันความเห็นตามที่ได้สงวนไว้ในการพิจารณาชั้นประชุม กสทช. ครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๖ ตามบันทึกข้อความที่ สทช. ๑๐๐๓.๙/๒๙๕ กล่าวคือ เห็นว่าการพิจารณาความชอบด้วยกฎหมายของการอนุญาต สัมปทานหรือสัญญา ระหว่างกองทัพบก กับบริษัทกรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุ จำกัด เป็นอำนาจหน้าที่ กสทช. ตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ และเมื่อ กสทช. พิจารณาว่าการอนุญาต สัมปทานหรือสัญญาดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายแล้วจึงจะเป็นผลให้ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๘๓

ดังนั้น กรณีการแก้ไขสัญญาระหว่างกองทัพบก กับบริษัทกรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุ จำกัด ในครั้งที่ ๔ และครั้งที่ ๕ ซึ่งเกิดขึ้นภายหลังพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับ มิได้เป็นการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายกำหนด กล่าวคือ จากมูลค่ารวมของค่าตอบแทนและการลงทุนจัดหาอุปกรณ์การส่งโทรทัศน์สีกองทัพบก ช่อง ๗ แล้ว พบว่ามีมูลค่าไม่

น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท และแม้ว่าคณะกรรมการกฤษฎีกาจะมีแนวคำวินิจฉัยเรื่องในลักษณะดังกล่าวว่า หาได้เป็นเหตุให้การแก้ไขสัญญาดังกล่าวเสียไปแต่อย่างใด คงมีผลเป็นเพียงให้สัญญาหรือการแก้ไขสัญญาดังกล่าวไม่สมบูรณ์เท่านั้น แต่เมื่อพระราชบัญญัติฯ ปี ๒๕๓๕ ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งบทเฉพาะกาล มาตรา ๗๒ ได้บัญญัติวิธีการแก้ไขการดำเนินการไว้เป็นการเฉพาะ ทั้งนี้ตามที่คณะอนุกรรมการพิจารณาสัญญาสัมปทานฯ และคณะอนุกรรมการพิจารณาความจำเป็นการใช้คลื่นความถี่ด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ได้วิเคราะห์ไว้แล้วนั้น

ดิฉันจึงเห็นว่ากรณีที่ กสทช. จะพิจารณาความชอบด้วยกฎหมายของการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญา ระหว่าง กองทัพบก กับบริษัทกรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุ จำกัด ตามมาตรา ๘๒ และเป็นผลให้ได้รับอนุญาตตาม มาตรา ๘๓ ได้นั้น จำเป็นต้องให้กองทัพบกและกระทรวงกลาโหม ปฏิบัติตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อให้สัญญามีผลสมบูรณ์เสียก่อน ตามเจตนารมณ์ของการตรา กฎหมายขึ้นบังคับใช้

๒. ดิฉันยังเห็นชอบตามข้อเสนอแนะของอนุกรรมการพิจารณาสัญญาสัมปทานด้านกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ว่ารายการส่วนใหญ่ยังมุ่งเน้นในเชิงธุรกิจและความบันเทิงมากกว่าภารกิจ ด้านความมั่นคงอัน เป็นวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์ดังกล่าวของกองทัพบก จึงควรแจ้งเป็นข้อสังเกตให้กองทัพบกและ บริษัท กรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุ จำกัด ดำเนินการให้สอดคล้องกับภารกิจของกองทัพบกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ความเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาความจำเป็นการใช้คลื่นความถี่ด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการ โทรทัศน์ ว่าไม่สะท้อนตอบต่อพันธกิจและภารกิจของกองทัพบกที่ได้แจ้งข้อมูลวัตถุประสงค์การจัดตั้ง สถานีโทรทัศน์แต่เริ่มแรกว่ามุ่งหมายเพื่อภารกิจด้านความมั่นคง”

วาระที่ ๕.๑๗ การพิจารณาร่างประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตการให้บริการ กระจายเสียงหรือโทรทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

“สืบเนื่องจากบันทึกข้อความที่ สทช. ๑๐๐๓.๙/๒๕๒ ซึ่งเป็นข้อสังเกตในการประชุม กสท.ครั้งที่ ๓๓/ ๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ วาระ ๔.๙ เรื่อง แนวทางการอนุญาตและกำกับดูแลการใช้คลื่นความถี่ เพื่อประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์บริการสาธารณะประเภทที่สองเพื่อความปลอดภัยสาธารณะ อันเป็นมติสืบเนื่องมาถึงการพิจารณาในการประชุม กสท.ครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ดิฉัน จึงประสงค์จะให้บันทึกความเห็นของดิฉันประกอบการพิจารณาในชั้นการประชุม กสทช. ดังนี้

๑.การแก้ไขร่างประกาศ โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อประกอบกิจการ กระจายเสียงหรือโทรทัศน์บริการสาธารณะประเภทที่สอง เพื่อความปลอดภัยสาธารณะ ในกรณีสมาคม มูลนิธิ หรือนิติบุคคลอื่นตามข้อ ๑.๒.๒ จะต้องได้รับการรับรองจากหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย เกี่ยวกับความปลอดภัยสาธารณะโดยระบุว่า ในข้อย่อสองว่า “...ได้ดำเนินการช่วยเหลือหรือร่วมกับหน่วยงาน ตามข้อ ๑.๒.๑ อย่างต่อเนื่อง เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี” นั้น ดิฉันเห็นว่าข้อกำหนดเงื่อนไขพื้นฐานใน ลักษณะนี้อาจเป็นการกีดกันโอกาสและจำกัดสิทธิในการยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะ

๒. การกำหนดให้สามารถหารายได้จากการโฆษณาได้ชั่วโมงละ ๑๐ นาที ตลอดทั้งวันเฉลี่ยแล้วไม่เกิน ชั่วโมงละ ๘ นาที แม้จะเป็นไปตามขอบเขตเงื่อนไขของกฎหมายที่อนุญาตให้สามารถโฆษณาหารายได้ได้ แต่

อย่างไรก็ตามประเด็นสำคัญที่ต้องคำนึงถึงคือ ความเป็นธรรมต่อการแข่งขันอย่างเสรีเป็นธรรมของผู้ได้รับอนุญาต ประกอบกิจการในประเภททางธุรกิจ ซึ่งมีต้นทุนในการเข้าสู่การเป็นผู้รับใบอนุญาตด้วยวิธีการประมูลตามกฎหมาย ซึ่งแตกต่างจากวิธีการเข้าสู่การเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่สองเป็นอย่างมาก ดังนั้นการกำหนดระยะเวลาการโฆษณาหารายได้ของผู้ประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่สองขึ้นเป็น หลักเกณฑ์บังคับใช้ จึงควรต้องเปิดรับฟังความคิดเห็นตลอดจนการยอมรับจากผู้ประกอบการภาคธุรกิจที่เข้า แข่งขันในการประมูลรวมถึงผู้เกี่ยวข้องในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

๓. การเตรียมการหรือกำหนดแนวทางการอนุญาตและกำกับดูแลการใช้คลื่นความถี่ เพื่อประกอบกิจการ บริการสาธารณะประเภทที่สอง เพื่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยสาธารณะ และบริการสาธารณะ ประเภทอื่น ไม่ควรถูกจำกัดว่าเป็นหน้าที่ของหน่วยงานรัฐเพียงอย่างเดียว แต่ควรคำนึงถึงความหลากหลายของผู้ ประกอบกิจการตามขอบเขตของกฎหมายซึ่งได้บัญญัติรับรองสิทธิองค์กรและหน่วยงานไว้ในหลายลักษณะ”

วาระที่ ๕.๑๙ ขอยกเลิกโครงการ จำนวน ๒ โครงการ และขออนุมัติตั้งโครงการทดสอบระบบการ รับส่งสัญญาณวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัล

“ดิฉันยืนยันข้อสังเกตเรื่องการขออนุมัติตั้งโครงการทดลองทดสอบระบบการรับส่งสัญญาณ วิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัลของ กลุ่มงานการอนุญาตประกอบกิจการ ๑ ตามที่ได้ให้ความเห็นในการประชุม ชั้น กสท.ครั้งที่ ๓๗/๒๕๕๖ ตามบันทึกข้อความที่ สทช. ๑๐๐๓.๙/๒๘๑ กล่าวคือ เห็นว่า การขออนุมัติตั้ง โครงการทดลองทดสอบระบบการรับส่งสัญญาณวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัลเป็นโครงการที่มีงบประมาณสูง แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนในการดำเนินการ โดยการดำเนินการโครงการต้องเปิดให้สถานีวิทยุกระจายเสียงที่ ออกอากาศในระบบอนาล็อกปัจจุบันเข้ามามีส่วนร่วมด้วย ดังนั้นสำนักงานควรจัดทำโครงการย่อยเสนอเข้าสู่การ ประชุม กสท.เพื่อพิจารณาต่อไป”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดสั่งการให้นำมติและความเห็นเพิ่มเติมของดิฉันบันทึกในรายงานการประชุม กสทช. และเผยแพร่ต่อสาธารณะตามที่กฎหมายบัญญัติต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

(นางสาวสุภิญญา กลางณรงค์)

กสทช.